

[Guldberg.]

ken om forskningens fællesudvalg. Jeg vil gerne benytte lejligheden til at advare. Det er allerede svært nok at holde sig på det saglige plan; når 10 eller 15 mennesker skal dække de 30 pct., jeg kender til. De forlader deres speciale, når de forsøger at gøre det. I det øjeblik man tænkte sig, at der på hele det videnskabelige område bygges et eller andet fælles op, bliver det i virkeligheden den helt almindelige sunde fornufts bedømmelse og afvejelse af specialsynspunkterne. Så er vi allerede et godt stykke på vej ind på det politiske plan — hvad jeg aldeles ikke har noget imod — men når man organiserer disse ting, må man gøre sig klart, at de er så forskellige og grænserne mellem dem så skarpe, at man i det øjeblik, man vil lave noget på tværs, allerede har frataget dem den specielle karakter, som er den objektive videnskab og den, man søgte kontakt med.

Helveg Petersen: Jeg synes, at det ærede medlem hr. Knud Bro kan være ganske godt tilfreds med den modtagelse, forslaget har fået. Det erkendes jo, at der er et problem, og jeg for min del interesserer mig meget for hele dette spørgsmål. Jeg har også ved lejlighed taget initiativer, der kan dokumentere det. Det, vi skal tage stilling til, er imidlertid, hvorvidt det foreliggende forslag er af en sådan karakter, at det løser problemerne. Det er uden videre klart — det tror jeg også det ærede medlem vil kunne se — at der til forslaget knytter sig mange tekniske og saglige spørgsmål, som det er nødvendigt at se meget grundigt på.

Når jeg nævnte forskningens fællesudvalg, gjorde jeg det, fordi jeg gerne ville nævne det arbejde, der nu skal tages op, og for at pege på det farlige i at etablere en overlapning. Vi skal jo passe på, at vi ikke opbygger en lang række institutioner med beslægtede opgaver. Vi har planlægningsrådet, og vi får forskningens fællesudvalg. Skulle der nu laves et organ med udgangspunkt i folketinget, kunne det jo godt blive svært at finde ud af, hvor grænserne mellem forskellige organers arbejdsområder går.

Hvad der også må erindres her, er, at det er et usædvanligt skridt, man tager, når man instituerer et 17 mands udvalg på

denne konkrete opgave. Man kan måske frygte, at det giver anledning til, at andre henvender sig for at få etableret et 17 mands udvalg til løsning af en bestemt opgave eller en kreds af opgaver.

Det ærede medlem hr. Guldberg vendte sig mod fællesudvalget og advarede mod det ud fra den betragtning, at det var umuligt at finde en kreds, der objektivt kunne råde. Jeg tror nok, det vil være muligt at finde en kreds af mennesker inden for videnskab og forskning, der vil kunne hæve sig ud over de snævre interesser og rådgive. Kendsgerningen er, at regering og folketing skal tage stilling til en lang række opgaver på dette område, og man må så kunne støtte sig til en sagkyndig vurdering af rækkefølgen. Når man stilles over for projekter, hvis saglige indhold man ikke kender, må man kunne støtte sig til en sagkundskab, der kan give værdifulde råd, og det anser jeg fællesudvalget som værende egnet til. Derfor tror jeg, det er en rigtig idé, at det etableres. Jeg mener i øvrigt, at vi i det udvalg, der nu foreslås nedsat, må kunne finde ud af, hvilke opgaver der måtte være, så man kunne sikre, at folketinget havde den fornødne information. Jeg ville nu nok tro, at det var bedre, om man instituerede dette samarbejde, om jeg så må sige, på mere lige fod med videnskaben, fra en kreds her i folketinget søgte kontakt med videnskabsmænd og så fandt ud af, hvordan dette samarbejde kunne bygges op. Tanken om at behandle problemet de to steder, i forretningsordensudvalget og i et særligt udvalg, kunne give os klaring på, hvilke veje vi skal følge.

Morten Lange: Jeg har på forhånd ikke nogen som helst tro på, at det udvalg, som den højtærede undervisningsminister nu snart forventes at ville nedsætte til en koordinering af forskningen, vil kunne hjælpe os i denne henseende. Jeg har som sagt i denne forbindelse ikke så forfærdelig megen tro på, at netop det udvalg hjælper os så forfærdelig meget. Det er ikke under diskussion her i øjeblikket, men så vidt jeg kan se, kan det ikke være stort andet end udvalget, der har prøvet på at få delt en stor tørv op i et antal mindre tørv af en vis passende størrelse, som de herrer, der sidder deri, nu har magt til. Det er også